

VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 14 0 U 001033 11 Uvp
Banja Luka, 25.01.2012. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Zlatka Kulenovića kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrša i Edine Čupeljić kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Vladimirke Milinović-Vrebac u upravnom sporu po tužbi JPŠ Š... a.d S., ŠG B. V. kojeg zastupa v.d. direktor I.V. dipl. ecc (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 21.05/474-134/10 od 29.10.2010. godine tužene uprave, u predmetu ponavljanja postupka okončanog rješenjem broj 04/3-474-92/87 od 02.12.1987. godine, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 001033 10 U od 25.01.2011. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 25.01.2012. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 001033 10 U od 25.01.2011. godine, se preinačava tako da se tužba uvažava i osporeni akt poništava.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tužene kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena na zaključak PJ tužene u Š. broj 21.53/474-61/10 od 12.07.2010. godine, a kojim je odbačen zahtjev tužioca za ponovno raspravljanje prava svojine na uzurpiranom zemljištu u predmetu broj 21.53/474-61/10 od 03.03.2010. godine, zbog nenadležnosti tog organa za postupanje po tom zahtjevu.

Iz obrazloženja te presude proizlazi pravilnim stav prvostepenog i tuženog organa da je stupanjem na snagu Zakona o stvarnim pravima ("Službeni glasnik RS" broj 124/08), prestao da važi Zakon o uzurpaciji („Službeni glasnik RS“ broj 70/06); zbog čega je zaključak od 09.04.2010. godine ništav u smislu odredba člana 252. Zakona o opštem upravnom postupku ("Sl. glasnik RS" broj 13/02 , 87/07 i 50/10 u daljem tekstu: ZOUP). Dodaje se da su s tim u vezi prestale nadležnosti organa uprave, da nakon stupanja na snagu Zakona o stvarnim pravima vodi postupak u smislu odredaba Zakona o uzurpaciji, pa da se nije mogao ni donijeti zaključak o ponavljanju postupka dana 09.04.2010. godine.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac osporava njenu zakonitost zbog povrede zakona i povrede propisa o postupku koja je od uticaja na rješenje stvari. Smatra da je nižestepeni sud nepravilno primijenio odredbe člana 226. stav 1. ZOUP odnosno odredbu člana 252. tačka 1. ZOUP. Ističe da ukoliko je Zakon o uzurpaciji prestao da važi da se primjenjuju odredbe ZOUP, u kom smislu tužena nije pravilno primijenila odredbe člana 54. stav 3. ZOUP, jer ako je smatrala da nije nadležna za postupanje po podnesenom prijedlogu, da je bila dužna da ga

bez odlaganja prosljedi nadležnom organu ili sudu, s obzirom da je istakla da se radi o stvari iz sudske nadležnosti, te da o tome obavijesti podnosioca prijedloga; da je to u suprotnosti sa odredbom člana 252. tačka 1. ZOUP jer da je rješenje kojim je okončan postupak čije se ponavljanje traži donijeto u upravnom postupku, zbog čega sud nije nadležan da odlučuje o prijedlogu za ponavljanje postupka koji kod njega nije ni vođen; da je zbog toga pogrešan pravni stav suda u pobijanoj presudi, jer da ukoliko je prestao da važi Zakon o uzurpaciji, da nije prestao da važi ZOUP, po kojem je traženo ponavljanje postupka; da pobijana presuda nije ni obrazložena na valjan način, jer da ne ukazuje na osnovu kojih zakonskih odredbi je donijeta. Predlaže da se ta presuda ukine ili preinači.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik RS“, broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Predmetni upravni postupak je pokrenut povodom prijedloga tužioca za ponavljanje postupka okončanog rješenjem broj 04/3-474-92/87 od 02.12.1987. godine, kojim je R.P. priznato pravo svojine na uzurpiranom zemljištu označenom kao k.č.br. 354/30 z. pašnjak 3. kl. u površini od 1000 m² i k.č.br. 354/32 z. pašnjak 3. kl. u površini od 300 m² u pisane u zk. ul. br. 160 KO B.. U prijedlogu je navedeno da je tužilac navedeno rješenje dobio dana 01.02.2010. godine i da njegov pravni prethodnik nije učestvovao u postupku koji je okončan donošenjem tog rješenja, a da je trebao učestvovati jer da je predmetno zemljište na terenu u naravi šuma i šumsko zemljište a ne pašnjak, jer da se radi o enklavi u šumskom kompleksu koja kao takva nije obuhvaćena kao manje izolovano zemljište i ne pripada poljoprivrednom kompleksu, niti je za taj pojas povučena granična linija. Smatra da su se stekli uslovi za ponavljanje postupka predviđeni odredbama člana 234. stav 1. tačka 9. i 10. ZOUP. Postupajući po tom prijedlogu PJ tužene u Š. je donijela zaključak broj 21.53/474-61/2010 od 09.04.2010. godine o dozvoli ponavljanja postupka okončanog rješenjem 04/3-474-92/87 od 02.12.1987. godine, uz obrazloženje da je arhiva Opštinske uprave ... djelimično uništena a da je uvidom u pronađeni spis upravnog predmeta utvrđeno da predstavnici pravnog prethodnika tužioca nisu pozivani da prisustvuju raspravi koja je održana 18.09.1987. godine na licu mjesta niti da postoji dostavnica koja potvrđuje da je to rješenje uručeno pravnom prethodniku tužioca. Zaključkom isti broj 12.07.2010. godine odbačen je zahtjev tužioca za ponovno raspravljanje prava svojine na uzurpiranom zemljištu u korist R. P., uz obrazloženje da je stupanjem na snagu Zakona o stvarnim pravima, prestao da važi Zakon o uzurpaciji, kao propis koji je regulisao oblast rješavanja imovinskih odnosa nastalih u uzurpacijom zemljišta u društvenoj svojini, i po kojem je organ uprave bio nadležan da provođenje tog postupka.

Osporenim aktom, odbijena je žalba tužioca izjavljena na zaključak broj 21.53/474-61/10 od 12.07.2010. godine, uz obrazloženje da je pravilno odbačen zahtjev za ponovno raspravljanje prava svojine na uzurpiranom zemljištu jer da organ uprave više nije nadležan za postupanje po zahtjevu za raspravljanje uzurpacije. Smatra da su bez uticaja navodi žalbe da prijedlog za ponavljanje postupka nije cijenjen u smislu odredaba ZOUP koji reguliše ispunjenost uslova za ponavljanje postupka, već da se ispunjenost uslova za dozvolu ponavljanja postupka cijeni prema materijalnim propisima kojima je regulisana predmetna upravna stvar.

Prvostepeni organ tužene je povodom prijedloga tužioca od 03.03.2010. godine dozvolio ponavljanje postupka okončanog rješenjem broj 04/3-474-92/87 od 02.12.1987. godine, da bi nakon toga donio zaključak o odbacivanju zahtjeva za ponovno

raspravljanje uzurpacije, koji tužilac nije ni podnio. Iako je tužilac u žalbi protiv tog zaključka naveo da nije podnio zahtjev za ponovno raspravljanje prava svojine na uzurpiranom zemljištu, nego da je podnio prijedlog za ponavljanje postupka, koji je usvojen i dozvoljeno ponavljanje postupka, pa da je prvostepeni organ bio dužan da nastavi dalje vođenje postupka u smislu člana 241., 242 i 243. ZOUP, te donese odgovarajuće rješenje, tužena se u obrazloženju osporenog akta nije izjasnila na te okolnosti. O tim činjenicama se ne izjašnjava ni sud u pobijanoj presudi.

Iako predmet ovog upravnog spora nije odlučivanje o prijedlogu za ponavljanje postupka jer je zaključak o dozvoli ponavljanja broj 21.53/474-61/2010 od 09.04.2010. godine postao pravosnažan, pravilno tužilac ukazuje da je prvostepeni organ tužene nadležan da odlučuje o prijedlogu za ponavljanje postupka koji je okončan rješenjem 04/3-474-92/87 od 02.12.1987. godine. Ovo s obzirom na odredbe člana 240. stav 2. ZOUP, prema kojoj, o prijedlogu za ponavljanje postupka, kao vanrednom pravnom sredstvu, rješava organ koji je donio rješenje kojim je postupak okončan, što znači da se ponovo izvode određene procesne radnje, ponovo raspravlja i odlučuje. Ako su ispunjeni zakonski uslovi za ponavljanje postupka, ponavljanje postupka će se dozvoliti i njime će se odrediti obim ponavljanja u smislu odredbe člana 242. stav 1. ZOUP. Nakon toga, na podlozi podataka pribavljenih u ranijem i ponovljenom postupku, organ donosi rješenje o upravnoj stvari koja je bila predmet postupka (član 243. ZOUP), na osnovu materijalnog propisa koji je važio u vrijeme donošenja ranijeg rješenja kojim je upravna stvar bila raspravljena, a ne materijalnog propisa koji važi na dan donošenja eventualno novog meritornog rješenja (odredba člana 356. Zakona o stvarnim pravima). Zbog navedenog, tužena i nižestepeni sud su pogrešno zaključili da upravni organi nisu nadležni za rješavanje u ovoj upravnoj stvari. Naime, kod činjenice da je zaključak o dozvoli ponavljanja postupka od 09.04.2010. godine postao pravosnažan, nije bilo mjesta donošenju zaključka o odbacivanju zahtjeva tužioca, jer on nije podnio zahtjev za ponovno raspravljanje prava svojine na uzurpiranom zemljištu, već prijedlog za ponavljanje postupka okončanog rješenjem broj 04/3-474-92/87 od 02.12.1987. godine, na osnovu člana 234. stav 1. tačka 9. i 10. ZOUP.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi ostvareni su razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS-a, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje uvažava, na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 2. tog zakona, i pobijana presuda preinačava tako da se tužba uvažava i osporeni akt poništava.

Zapisničar
Vladimirka Milinović-Vrebać

Predsjednik vijeća
Zlatko Kulenović

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić